

D ů v o d y:

Podle § 345 zákona čís. 76/27 sb. z. a n. v souvislosti s ustanovením prováděcího nařízení čís. 175/27 sb. z. a n. k tomuto paragrafu pověřeny jsou v y m á h á n í m daní s přírážkami a příslušenstvím berní úřady v zastoupení vyměřovacích úřadů (odst. (4) nař. k § 345 zák.). Podle odst. (1) cit. nař. k § 345 zák. znamená však ve smyslu tohoto paragrafu vymáhati daň činiti opatření, by daň s přírážkami a příslušenstvím, nezaplacená včas, byla vydobyla řízením donucovacím; zmocnění berních úřadů nejde však tak daleko, by v zastoupení státu s účinkem právním mohly se také vzdávati nabytých knihovních práv, protože to již k vydobývání daní nenáleží. Poněvadž nebylo o tom sporu, že prohlášení o postoupení přednosti vydáno bylo jen berním úřadem, který však k tomuto právnímu jednání nebyl oprávněn, nelze je považovati za účinné proti státu, byl zde dostatečný nesporný skutkový podklad, na základě jehož mohlo býti o odporu rozhodnuto v řízení exekucním, tedy také bez žaloby podle § 63 a násl. knih. zákona.

Čís. 13417.

Jde o spor z poměru služebního (§ 49 čís. 6 j. n.), domáhá-li se syn na rodičích zaplacení odměny za práce, jež k jejich žádosti konal v jejich hospodářství.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1934, R I 241/34.)

Žalobou, zadanou na krajském soudě, domáhal se syn na svých rodičích zaplacení mzdy 10.800 Kč za konané práce. P r o c e s n í s o u d první stolice žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením a odmítl žalobu pro nezhojitelnou nepříslušnost dovolaného soudu, maje za to, že nárok na zaplacení mzdy za konané práce nemůže býti zažalován u krajského soudu, neboť jest tu výlučná příslušnost pracovního soudu, po případě soudu okresního, kde pracovního soudu není, a kde není zvláštního oddělení pro takové spory (§§ 1, 42, 4 zákona čís. 131/1931 a § 49 čís. 6 j. n.). První soud jest nezhojitelně nepříslušný, k čemuž jest hleděti v každém období řízení a zejména i v odvolacím řízení (§§ 240, 471 čís. 7 c. ř. s.); jde tu o zmatečnost podle § 477 čís. 3 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Pokud jde o žalobcovu pohledávku požadovanou za konanou práci, nemohou stěžovateloři vývody zvrátiti správný úsudek odvolacího soudu, že tu jde o nárok na zaplacení mzdy za konané práce. Žalobce sice netvrdil výslovně, že byla mezi ním a žalovanými rodiči uzavřena služební smlouva, avšak vyplývá to z jeho přednesu, že k ž á d o s t i žalovaných pracoval na jejich hospodářství za předpokladu a podmínky, že mu žalovaní předají své hospodářství, že za tuto práci mu žalovaní nedávali žádnou mzdu a že za ni je přiměřená o d m ě n a příplatek

300 Kč měsíčně ke stravě. Zejména z tohoto posledního tvrzení, jež se přimyká k ustanovení § 1152 obč. zák., plyne, že žalobce opíral v té příčině žalobní nárok o smlouvu služební, netvrdě, že žalovaní byli by na jeho úkor obohaceni a že žádá náhradu toho, co tím způsobem přešlo v majetek žalovaných, poněvadž odpadl právní důvod, aby si to podrželi. Ani v rekursu neuplatňuje, že opíral žalobní nárok o tento právní důvod. Otázkou, zda skutečně byla učiněna taková úmluva, a zda z ní žalobce může vyvozovati žalobní nárok, nelze se při posouzení příslušnosti zabývat, poněvadž tu jest přihlížeti jen k tomu, o který právní důvod žaloba podle svých údajů je opřena. Jest proto přisvědčiti názoru odvolacího soudu, že je pro zažalovanou pohledávku dána výlučná příslušnost buď pracovního soudu nebo pracovního oddělení, nebo okresního soudu ve smyslu §§ 1, 3, 4 a § 42 zákona čís. 131 sb. z. a n. z roku 1931. Nepochybil tudíž odvolací soud, když žalobu odmítl pro nezhojitelnou nepřislušnost.

Čís. 13418.

Úprava pachtovného při zemědělských pachttech (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Předmětem jednání podle vládního nařízení čís. 164/1933 sb. z. a n. může býti i ohláška nároku na úpravu pachtovného, jež se stala před 24. srpnem 1933.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1934, R I 251/34.)

Soud první stolice zamítl návrh pachtýře na úpravu pachtovného. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc soudu první stolice, by dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Soud první stolice zamítl návrh na úpravu pachtovného, poněvadž pachtýř dopisem ze dne 22. srpna 1933, tedy ještě před účinností vládního nařízení ze dne 29. července 1933 čís. 164 sb. z. a n., která nastala teprve dne 24. srpna 1933, požádal propachtovatele o úpravu pachtovného, a dopis ten následkem toho podle ustanovení § 7 cit. vládního nařízení neměl právní význam. Leč vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n. ustanovuje jen, že pachtýř jest povinen pod ztrátou nároku na úpravu pachtovného oznámiti propachtovateli nebo jeho hospodářské správě doporučeným nebo na potvrzení dodaným dopisem do patnácti dnů ode dne účinnosti nařízení, že žádá o úpravu pachtovného. Tím jest dán nařízením jen nejzazší termín, do kterého dopis musí býti dodán propachtovateli, má-li míti právní účinek. V nařízení není však udán počátečný termín, kdy nejdříve má býti dopis odeslán neb dodán, zejména neplyne z ustanovení § 7 vládního nařízení, že dopis smí býti dodán s právní účinností teprve v patnácti dnech po 24. srpnu 1933. Jelikož nařízení nevylučuje, by dopis nebyl zaslán a dodán po vyhlášení nařízení, byť i před jeho účinností, an v nařízení jest ustanoven jen termín konečný, nebylo správným, že soud první stolice návrh na úpravu pachtovného zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, poukázav k důvodům napadeného usnesení.